

att Riksdagen behagade besluta, att entledigande från förmynderskap, likasom förordnandet dertill, skall skrivas å ostämplatdt papper, hvarför lösen erlægges med endast en krona.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1883.

Magnus Andersson.

N:o 87.

Af Herr Magnus Andersson: Om lagbestämmelser för skyddande af bi.

Då nu mera biskötselén inom landet med rätta blifvit mera uppmärksamrad än i forna dagar, hvilket inhemtás deraf, att såväl enskilde personer som ock mindre föreningar bildats, som göra stora uppoffringar för dess framgång, alla i det ädla syfte att ej allenast utvidga denna näringsgren, utan ock att på alla upptänkliga sätt göra dem så vinstgifvande som möjligt. Men för att lemna det skydd som är af nöden för biens bevarande för yttre fienders inträde i deras boning och störa dem i deras fredliga utveckling, torde uti nuvarande knapphändiga lagbestämmelse i detta ämne vara mycket, som tarfvar förbättring; dock vågar jag mig icke in på detta ämne i någon vidsträcktare mån, utan öfverlemnar det åt mera erfarne och i facket kunnige män. Dock vill jag nämna blott ett enda fall af de i åberopade lagen om bi saknade bestämmelser, som årligen (åtminstone inom den ort jag bor) gör mången egare af ett arbetsamt och fredligt bisamhälle stort bryderi, nemligen det, att uti denna lag icke finnes ett enda ord, som lemna honom rättighet att hos en granne, som möjligen eger ett enda bi-

samhälle, som fått den ovanan att inträda uti det fredliga bisamhället för att der stjäla bort honingen samt döda bien, tillsäga denne att endera döda det tjufaktiga bisamhället eller ock flytta detta till annan ort, så aflägsen att det der för det fredliga bisamhället blir oskadligt, hvaraf ofta följt, att en egare af ett större bisamhälle fått detsamma dödadt och uppätet af grannens, ett enda starkt tjufbisamhälle, utan att dervid kunna göra någonting i brist på laga skydd.

På grund af hvad jag anført, vågar jag hoppas, att inom det Utskott, som får denna motion till behandling, finnas män, som vida bättre än jag förstår att göra de förändringar i lagen om bi, som de anse vara af behovet påkallade för vinnande af uppgifna syfte; dock vågar jag föreslå,

att Riksdagen behagade föreskrifva, att då egaren af ett fredligt bisamhälle kan i bevis leda, att grannens bi intränger uti något af hans bisamhälle för att döda och stjäla, denne då med lagens makt kan tillsäga egaren af tjufbisamhället att endera genast döda detsamma, eller aflytta detta till annan, så aflägsen ort, der det för det fredliga bisamhället är oskadligt, vid äfventyr att eljest vara skyldig att ersätta all den skada, som egaren af det fredliga bisamhället genom uraktlåtenhet häraf kan visa sig hafva lidit.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1883.

Magnus Andersson,
fr. Jönköpings län.